

Böljande bugg - flyter det så är det rätt

På ett ögonblick ställer sig samtliga redo. Eva-Gun räknar högt. Efteråt hörs ett "Åhhh" och lättande suckar.

– Fattar ni skillnaden? Planering eller känsla? frågar hon från mitten av det sviktande trägolvet. Skrattet smyger bland dansparen som nyss provat en ny buggtur.

Det är oktoberkväll på Tjörn. Vid den vintersovande båthamnen i Almösund ligger "Sjöstugan", hit har cirka 60 personer kommit för att ha kul. Och bugga. Det är sista nivån, steg 6, så det är en imponerande syn med kvicka fötter och händer som alltid finner varandra.

Från ingenting fylls lokalen av danslust och längs väggarna lutar sig killarna med korslagda armar och tjejerna behåller jackan en stund, herrarna småpratar och damerna har vikten på ett ben. Prick klockan 19 ropar Eva-Gun till lite lätt "nu börjar vi!" Alla ställer sig parvis och musiken börjar utan instruktioner från mitten.

Eva-Gun tog sin första bugglektion när hon var 13 år. Sen har hon dansat vidare och 1984 gick hon och kompisen en kurs i Gammeldans.

– När det kom mer buggvänlig musik så buggade vi istället. De andra frågade om vi inte kunde lära dem också. Kan vi väl sa vi och tänkte då gör vi det på riktigt. Jag satte upp en lapp i affären, det kom 40 personer...

– Det var svårt det! medger mannen, skakar på huvudet och grimaserar illa. Han för istället sin dam på säkrare mark. Nu utmanar Eva-Gun och höjer rösten.

– Ska ni blunda tjejer så att ni går helt på känsla?

Svaren blir nervösa suckar men kanske provar någon i hemlighet. Ytterdörren har nu öppnats, den råa kvällsluften slingrar sig kring dansanta ben och bara armar. En och annan pust hörs när musiken tystnat, snart ringlar kön och kaffekoppar slamrar. En bit av hembakt sockerkaka blir din för en femkrona.

Totalt har Studieförbundet Vuxenskolan 350 elever, fördelat på kurser på till exempel Tjörn och Orust, och 35 hjälpledare. Dan Lindegren är en av dem.

– De första tre gångerna känns det som att det aldrig kommer gå, många är nära på att sluta. Man ser ingen struktur på allt springande. Eleverna måste känna att det är roligt så de kommer tillbaka.

Han pratar med ett leende samtidigt som blickarna vandrar ut över dansgolvet.

– När de som har kämpat 2-3 gånger sen förstår och får det fungera...Man ser mungiporna åker upp hit!

Dan visar med sina pekfingrar uppe vid öronen. Med eftertryck erkänner han att just det tycker han är kul.

Torsdagslektionen är över. Kvar blir sex killar som kan tänka på fler saker samtidigt... åtminstone två. Dubbelbugg är en utmaning. En ung kille har två tjejer i varsin hand men

dansen stoppas upp, armar stramar åt och räcker inte till. Tjejerna viker sig av skratt men killen hittar koncentrationen, knuten löses upp och de dansar vidare.

– Det är så kul att undervisa för de här eleverna, de har verkligen ett brinnande intresse. Eva-Gun har nu stängt av stereon och en hjälpledare står i disken, en annan torkar golvet. Men kan dansstegen ta slut?

– Nä, nu får de lära sig att improvisera, flyter det så är det rätt.